

indadvendte, det nationalistiske, det selvtilstrækkelige, som har fået så meget medvind i de seneste måneder. Vi synes, det er nedslående, hvordan Danmark på forbløffende kort tid er blevet et meget lille land i stedet for et land, der var kendt i verden for udsyn, storsind, frisind, et land, der var i front med miljøindsats og udviklingsbistand.

Nu møder Danmark op som EU-formand til verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg uden at kunne præstere det moralske og politiske lederskab og endda med en dramatisk devaluering af vore egne nationale mål for bæredygtighed.

I Socialdemokratiet tror vi, at Danmark kun har en god fremtid som en aktiv, åben, solidarisk del af verden. Danmark skal have en international profil, hvor vi kæmper imod, at det alene er markeds kræfter og magtinteresser, der behersker verdensscenen og medvirker til at fastholde rystende uligheder og blodige konflikter.

For globalisering skaber velstand. Javel, men den gør det ikke for de dårligst stillede par milliarder mennesker på kloden, medmindre vi politisk forpligter os til at arbejde for en mere solidarisk, en meget mere solidarisk global orden. Her mangler meget forståelse hos dem, der lige nu bestemmer i verdens eneste supermagt, USA.

Jeg kunne ønske mig, at statsministerens indsats på verdensscenen handlede om andet og mere end at snakke den amerikanske regering efter munden, at det også handlede om at forsøge at markere de kritiske holdninger, som er fælles i Europa, og som i øvrigt også er stærkt og fornemt repræsenteret hjemme i USA.

Europa er det eneste mulige modspil og den eneste tilstrækkelig stærke partner, der kan trække USA's regering den rigtige vej. Vi må spørge, om det virkelig er den rigtige prioritering, når USA de seneste måneder har løftet militærbudgettet med et beløb, der er lige så stort som den samlede globale udviklingsbistand. Vi må understrege ønsket om, at kampen mod terror bliver andet end en nødvendig militær- og politioperation, og at den også kommer til at handle om udvikling, om konfliktløsning, ikke mindst i Mellemøsten.

Vi må holde fast i den forpligtende internationale miljøindsats, der er nødvendig for klodens langsigtede overlevelse, og vi må insistere på ægte nedrustning, aftaler, der sikrer destruktion og forhindrer spredning af atomare, bakteriologiske og kemiske våben frem for forstærket op-

rustning, frem for fantasifulde ideer om nye våbensystemer.

Vi skal vedkende os Europa, vi skal sige ja til udvidelsen af EU, og vi skal sige ja til at flytte indsatsen for udvikling og miljø ud til naboregionerne til EU i øst og syd, ikke nedtrappe støtten, som regeringen så dramatisk er i gang med. Vi skal arbejde aktivt for at komme af med de danske mentale og juridiske forbehold over for europæisk samarbejde, for vi har brug for en europæisk udrykningsstyrke, der kan blive FN's hidtil stærkeste arm i fredsbevarelse, fordi vi har en stærk interesse i en fælles europæisk asylpolitik og en fælles bekæmpelse af organiseret kriminalitet, og fordi vi har brug for at bekæmpe valutaspækulation og aldrig får noget bedre tilbud om det end deltagelse i euroen.

Kl. 14.45

Kort sagt: EU, Europa, er ikke problemet, det er et afgørende bidrag til en løsning på alt det, som mange med rette er bange for i den globale udvikling.

Det vil også komme til at gælde for udlændingepolitikken, hvor nationale patentløsninger ikke findes. Det skurrer mod hinanden, når det populistiske højre marcherer frem ud over Europa med krav om både at bremse indvandringen, mindske ulandsbistanden og svække EU-samarbejdet.

Uanset nationale udlændingestrømninger får vi først for alvor styr på de uoverskuelige globale folkevandringer, når vi får både en fælles europæisk asylpolitik og en ambitiøs europæisk udviklingspolitik, der yder sit afgørende bidrag til tålelige vilkår i andre dele af verden, bl.a. i flygtningenes nærområder. Men som sagt: Regeringen indlod sig aldrig for alvor i forhandlinger med os om udlændingepolitikken.

Socialdemokratiet har imidlertid klart markeret, hvor vi er enige i det, der vedtages, og hvor vi er uenige med V, K og O. Vi medvirker gerne til at bryde tilstrømningen dér, hvor familierne arrangerer ægteskaber hen over hovedet på de unge; tvangsægteskaber fører alt for ofte til personlig ulykke og enorme integrationsproblemer. Men vi kan ikke acceptere retsikkerheden ved regeringens tilknytningskrav og kravet om, at der først skal gives permanent ophold efter 7 år.

Vi er også frontalt imod de lave sociale ydelser for indvandrere og flygtninge de første 7 år, de er her i landet. Vi vil ikke have andenklassedborgere med risiko for endnu flere forsømte børn og endnu mere kriminalitet.